

Острието на единъ бръсначъ.

Нѣма по-остро нѣщо отъ бръснача.

Когато бръсне, бръснартъ го влачи по кожата и той леко рѣже космитѣ. Ако бръсначътъ се изплесне малко отъ ржката на бръснаря и острието му допре до кожата, тя се порѣзва и потича кръвъ. Толкова е остъръ бръсначътъ.

При все това, ако разгледаме острието на единъ бръсначъ подъ микроскопъ, ще останемъ очудени. Това източено острие не е вече равно като косъмъ а назъбено като трионъ. И какви голѣми и разкривени зѣбци има този трионъ, който тъй леко рѣже!

Всички сте виждали, че бръснартъ преди да почне да бръсне, заглажда бръснача на едно парче кожа. Защо прави това? — Защото отъ триенето на бръснача по гладилото, зѣбците се затоплятъ, разширяватъ се отъ топлината и се събиратъ. Ако разгледаме подъ микроскопъ единъ току що загладенъ бръсначъ, ще видимъ, че зѣбците му сѫ събрани. Ако оставимъ загладенъ бръсначъ да изстине безъ да сме бръснали съ него, и наново го разгледаме подъ микроскопа ще видимъ, че зѣбците му сѫ се разрѣдили. Такъвъ бръсначъ мъчно бръсне.

Отъ бръснене зѣбците на бръснача се и разкривяватъ. Съ заглаждането тѣ, освенъ дето се стоплятъ и събиратъ, още се и изправятъ.

Затова бръснартъ често-често заглажда бръсначътъ о кожата.

Добромирко.

Златнитѣ яйца.

(народна приказка)

Имало нѣкога единъ беденъ и глупавъ старецъ. Той едвамъ поминувалъ отъ единствената своя нивица и отъ подаянията, които му давали съседите.

Старецътъ ималъ и една кокошка. Тя му снасяла яйца, които той продавалъ на пазаря и си вземалъ по малко парици,

Селянитѣ често му казвали: „Старче, златна е твоята кокошка, златни сѫ и нейните яйца!“ Но ста-